

Ја сам желела да нестанем негде иза ћошка Треће улице.
Не бих баш могла да је навучем; сигурно ми је тесна.
Нема везе, пробаћу ја.
Хтела сам да слушам Брамса.
Саманта је хтела да оживи своју бабу са лепршавим
рукавима као страшило на ветру.
Била је смешна.
Било ми је жао.
Ћутала сам да зауставим тренутак.
Остали су вирили кроз прозор.
Мачак је ушао у собу и сео Саманти у крило.
Она је почела да плаче,
замолила нас је да одемо.
Отишли смо без поздрава свако својој кући без речи.
Сама сам у дарованом тренутку самоће.
Стојим пред огледалом и видим Саманту у бабиној хаљини
како чека да свет стане или се отвори заувек.

ПЕСМА ЗА СЕРЖА

Сутра је рођендан Сержу.
Хтела сам да га сви прославимо заједно у биоскопу.
Не знам шта бисмо могли да гледамо.
Нико није хтео ништа да предложи. Хтели су да питамо Сержа.
Ја сам хтела да то буде
изненађење.
Сви су рекли да је то глупо јер Серж не воли изненађења.
У ствари нису имали пара за улазнице.
Лежали су на мом кревету и презнојавали се јер је пећ била
напуњена до врха.
Ја сам шарала наша имена по прозору кад је неко зазвонио.
Замолила сам неког да устане. Сви су били мрзовољни.
Морала сам ја.
То је био Серж.
Гледао је људе у парку и седокосе келнерице по ноћним кафеима,
ходао осветљеним
плочницима, гледао у прозоре топлих кућа и сетио се мене.
Ушао је.
Био је изненађен што су сви лежали на мом кревету. Придружио им се.
Донео ми је неки стари филм. Била сам срећна.
„Знам да волиш изненађења”, рекао ми је. „Хвала. То значи да нећемо
да преспавамо ноћ.”

Ником није било ни до чега. Ни Сержу.
Сео је у моју фотељу и заспао. Пољубила сам га у образ.
Сви су осећали жалост а мене оптужили да га сажалевам јер Серж
нема свој дом. Била сам љута на све. Окренула сам се писаћој машини
и почела да куцам без надахнућа. Предложили су ми да Сержу купимо
нове ципеле, али како.
Разбила сам своју касицу. У њој је била трећина Свонове граматике.
Могли бисмо у биоскоп и на пиће. Серж не воли изненађења?
ко то каже. Ја их волим.
Серж је заурлао да нас мрзи. Кад следећи пут одлучите
да ме жалите, не будите тако
патетични; вечерас су биле заузете све столице, изјурио је
и залупио врата.
Данас је Сержу рођендан.
Седим сама са кесицом кокица у биоскопу док свуда око мене срећни
људи размењују пољупце.
Серж спава на степеништу умотан у шал. Филм је досадан.
Не би му се допао.
Ја слушам Шуберта и пишем песму за тебе, Серж. Љути се,
али данас ти је рођендан.